

STRØTANKER FRA EN FREELANCE MUSIKERS DAGBOG...

AF MARIE STOCKMARR BECKER

10. april 2020: I skrivende stund har Covid-19 allerede raset i nogle måneder – en tid hvori hverdagen er blevet vendt op og ned for nogen og sat fuldstændig på stand-by for andre. Mens sundhedssektoren arbejder på højtryk, er det professionelle liv for de fleste musikere gået helt i stå.

Det er en underlig og absurd fornemmelse at gå rundt herhjemme, uden at kunne udfylde sin rolle i samfundet fordi man har mistet alt arbejde – fordi det ikke længere er muligt at gøre det, man elsker allermost: at spille musik med – og for – andre mennesker.

Kulturlivet bliver ofte anset som en luksus der evt. kan spares væk, hvis samfundet eller økonomien kommer i krise. Men det er interessant at se, hvordan Covid-19 i allerhøjeste grad understreger, hvor vigtig kulturen er for et samfunds velbefindende. Kunsten og kulturen giver adgang til en dimension der hæver sig over hverdagens slid og strabadser – en vigtig dimension for mange mennesker i øjeblikket.

11. april 2020: Nu kan musikere ikke længere spille sammen i større grupper og formidle musikken direkte til publikum. Udbuddet af livestreamede koncerter og services er derfor med god grund eksploderet – heldigvis kan teknologien hjælpe os i en tid, hvor social distance er et påbud. Måske bliver live-streaming den nye koncertform i fremtiden ligesom i Asien, hvor der længe har eksisteret en gigantisk streaming-industri? Men er det et rart eller trist perspektiv? ... For hvad er det egentlig, der er vigtigt når vi går til koncert? Nærværet, rumklngen, den menneskelige kontakt og kommunikationen mellem musikere og publikum er jo også essentielle komponenter i en koncertoplevelse...

13. april 2020: Det er tankevækkende at se, hvordan Covid-19 kaster et grelt lys på verdens socioøkonomiske ubalancer

og uretfærdigheder – det gælder alt fra mennesker, der lever på gaden, flygtningelejre i alle dele af verden, til de mere komfortable problemer såsom freelance musikeres prekære forhold og mangel på rettigheder i det danske musikliv.

Krisen har afsløret nogle misforhold i systemet – særligt i forhold til freelancere – et problem der helt sikkert bør italesættes og kæmpes for, ikke mindst fordi det berører en stadig voksende gruppe af mennesker. Freelancere falder altid igennem systemet, fordi vi ikke helt passer ind i nogen af boksene i systemets firkantede kassetænkning. I Danmark ville det give mening, at en forening eller et forbund dedikerede sig til – og specialiserede sig i – freelance musikeres forhold. Sådanne organisationer findes i andre europæiske lande som f.eks. Tyskland, hvor mange forskellige foreninger kæmper for freelance musikeres rettigheder, bl.a. *Vereinigung Alte Musik Berlin*, der er aktiv indenfor tidlig musik miljøet. I Schweiz findes foreninger som *Sonart* for freelancere og selvstændige musikere.

Marie Stockmarr Becker er bratschist og lever som freelance-musiker. Hun er med i flere ensembler, men også efterspurgt som solist.

15. april 2020: Der er ingen tvivl om, at vi befinder os i en brydningstid, der måske vil lede til et paradigmeskift. Den udvikling, der sker, og de valg, der træffes nu, kommer til at sætte dybe spor i vores liv – også i fremtiden. Jeg tror og håber på, at denne her krise kan bruges til at tage et ordentligt skridt i retning af en bæredygtig og grøn omstilling, også indenfor kulturlivet – selvom dette vil indebære mange udfordringer og forhindringer for rejsende musikere, ensembler og koncertarrangører.

Lidt utopisk dagdrømmeri: Hvis jeg kunne ønske tre ønsker for, hvordan tingene kunne se ud "på den anden side" af Covid-19, så skulle vi have en mere bæredygtig (men ikke des mindre åben!) verden med mindre markedsføring og mere menneskelighed.

17. april 2020: "Pessimisten klager over vinden, optimisten håber at den skifter, realisten tilpasser sine sejl", har en klog mand engang sagt. Lige præcis i forhold til at tilpasse sine sejl – tilpasse sig nye situationer – tror jeg, at man som musiker har en særlig styrke.

Når vi spiller sammen, er vi altid nødt til at være fleksible, lydhøre og reagere på hinanden – det kræver 100 % nærvær. Det er gode kort at have på hånden – også i forhold til den nuværende situation.

Mange af de ting jeg har erfaret igenem at spille – og særligt ved at improvisere – tænker jeg ofte på i disse dage. Det kan f.eks. være at tage tid til at mærke efter, hvad der er vigtigst lige nu, at give sig selv lov til at tænke kreativt og tage risici, overkomme frygten for at fejle, lytte og give plads til sine medspillere/medmennesker. Når man improviserer, er det som at sejle ud på ukendt hav – ingen ved, hvad der kan ske. For overhovedet at kunne rykke, må man acceptere frygten og tvivlen, finde nærværet og tilstanden – tilpasse sejlene i forhold til situationen. Hvis skuden ikke synker, opstår der noget nyt – og det bliver forhåbentlig smukt...